

TOMUS XXXIV.
MISCELLANEOUM.

~~G. V. f.~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

V-45.

SIGNAT. MDCCCXIII.

6 bände:

THESES THEOLOGICAE
de hac quæstione :

VTRVM ORTHO-
DOXE DICI POSSIT,
FIDEM PRÆVISAM ESSE
causam nostræ ad salu-
tem Electionis:

Propositæ ad disputandum in audito-
rio Theologico ad diem xiv. Decembris.

PRÆSIDE

DANIELE TOSSANO S. THEOLO-
GIÆ D. ET PROFESSORE IN
Academia Heidelbergensi,

Respondente

IOHANNE GOEDDEO TRE-
MONIANO VVESTPHALO.

HEIDELBERGÆ,
Apud Abrahamum Smesmannum
ANNO MDCCXCIV.

THESES THEOLOGICAE

de hac quaestione

VIRVM ORTHO

DOX E DICI POSSIT

FIDEM PRÆVIAM ESSE

causam nostram ad salutem

sancti

Proposita ad disputandum in auditu

in Theologico studio xij. Decembris

1712

WILHELMUS TOSCANO S. THEOLO.

in d. theologiae

causam

proponit

JOHANNES GREGORIUS

Magister

Heidelberg

Abus

Anno

II

THESES PRIMA.

VERVNT iam olim nonnulli, qui citra ullam Pelagianismi suspicionem statui posse arbitrarentur: prædestinatos esse eos ad vitam æternam, quos Deus præsci- uisset credituros, & gratiam oblatam non repudia- turos.

Vide epist. Hilarij Are- latens. ad Aug. tom. 7.

II.

Nec diffitetur B. Augustinus seipsum aliquando in eadem sententia fuisse, præferrim antequam cum Pe- lagiani exercuissent, & ad veritatem doctrinæ Præde- stinationis meliùs indagandam excitassent: Postea verò re bene expensa se ab illa sententia discessisse diserte scribit: quod Doctorem Hunnium vel non obseruasse, vel obseruare noluisse apparet ex thesi 72. postremæ disput.

De prædest. Sanct. cap. 3. Et Retract. lib. 1. cap.

III.

Rationes mutatæ sententiæ has affert Augusti- nus. 1. Quod ex Scripturis didicerit, Fidem ipsam esse Dei munus & opus in nobis, & per consequens effectum gratiæ Dei & diuinæ electionis. 2. Quod Electionem constet esse gratuitam, nec ab homini- bus, aut eorum vel fide, vel operibus, sed à Dei & doniæ siue beneplacito dependere. Aliàs enim nos Deum eligeremus, non ipse nos: contra dictum illud Iohan. 15. Vos non me elegistis. 3. Id quod in tem- pore fit in his terris, non potuisse esse causam illius æ-

Augustin. li. de perseue- rant Sauct. cap 17.

A 2 ternæ

Rom 9.
Ephesi. 1.
De prædest.
Sanct. cap 16

ternæ electionis factæ non solum antequam crede-
remus: verùm etiam antequam essemus. 4. D. Pau-
lum, quando de causa Electionis differit, nusquam
dicere Electionem esse ex Credente: quin potius
simpliciter pronuciare, eam esse ex VOCANTE
Deo, scilicet ex proposito, qua vocatione fit aliquis
credens: vt omne auferatur homini, totum Deo tri-
buatur.

IV.

Potest accedere & hæc ratio, quam Augustinus
non obscure variis in locis suggerit: Si Fides præui-
sa sit causa Electionis, Incredulitatem ergo præui-
sam causam esse Reprobationis. Quo dato, totum
genus humanum reprobatum esse oporteret, cum
tota illa massa sit corrupta, & in illa nihil præscire po-
tuerit Deus, nisi incredulitatem.

V.

Hunnus in
Thesibus de
Prædestinat.
Et Mylius
in disput.
Ienenſi an-
no 93.

Illam verò Fidei præscientiam cum nonnulli ho-
diè: qui se Orthodoxos haberi volunt, asserere, &
miris palliationibus & incrustationibus venditare &
excusare non dubitent, visum est, eorum rationes
paucis excutere, & huius summi & saluberrimi arti-
culi doctrinam ab hominum fermento vindicare.

VI.

Vide Bellar-
min. tom 3.
part. 1.

Illud enim dogma de Fide præuisa eò est intole-
rabilius, quòd non solum cum Ecclesiæ Orthodoxæ
consensu pugnat: verùm etiam ipsi Pontificij nimis
alias pelagianizantes agnoscunt, prædestinationis
causam, aut rationem ex parte nostri assignari nul-
lam posse: Sed totam ex Dei voluntate pendere.

Et

VII.

Et hinc omnia ita esse gratuita, ut non solum ea opera quæ meriti rationem habere videantur, sed & alia omnia excludantur: Et citat Bellarminus Augustini dictum lib. 1. ad Simplician. quæst. 2. *Eorum non misereri Deum, quibus gratiam non esse præbendam equitate occultissima, & ab humanis sensibus remotissima indicavit: quam non aperuerit, sed admiratus sit Apostolus, dicens: O altitudo diuitiarum.*

VIII.

Quanquam nos non latet Pontificios hinc sibi non constare, ut nec de infallibilitate & immutabilitate Prædestinationis. Sic enim Moguntini, nimis cum Hunnio & Mylio pelagianizantes: *licet totius Prædestinationis secundum omnes suos effectus, nec ex parte hominis, nec ex parte angeli, causa vel ratio assignari possit: Sed SOLA diuina voluntas immensaque misericordia: Non tamen adeò absurdum videri debet, causam in utroque, homine & angelo alicuius in particulari effectus dari: quem admodum & illud, ut aliquid in eorum potestate esse dicatur, adiuvante diuina gratia, quod in præuisione diuina cum tota prædestinatione coniungatur: nempe rationalis Creature cooperatio, qua gratia præuenienti perseverantes cooperantur.*

In disputatione de coherentia liberi arbitrij & prædest. ann. 87. thes. 60.

IX.

Hæc in Pontificiis non ita miramur, quos constat nec sibi constare in hac doctrina: nec Augustini doctrinam, quam eorum maiores aliquando amplexi sunt, retinuisse: Sed maximè dolendum est eos, qui Euangelicorum coryphæi videri volunt, contentions studio sic abripi, ut Pelagianismi fundamenta retineant: dum eos qui pereunt, potuisse conseruare.

Hunn. dispu-
tatione Mar-
purgenfi de
Prædest. th.
85.
Thes. VVi-
teb. 110. an-
93. thes. 192.
In disputat.
de Prædest.
ann. 93. thes.
139.

seruare gratiam scribunt, & Electionis particulari-
tatem non à Deo pendere, sed ab hominibus. Item,
credidisse, Actor. 13. ordinatos ad vitam æternam
actiuè, id est, qui se disposuerant, & locum doctrinæ
dederant. Item, quod pauci saluantur: non esse Dei
voluntatem: sed homines in culpa esse: Item My-
lius: Poterant si voluissent credere: non habent mul-
ti fidem, quia nolunt. Item thes. 119. Improbos pos-
se non damnari: fortuito damnari.

X.

Hunn. thes.
109. disput.
ann. 94.

Hæc cum afferant, nullo modo sese de Pelagia-
nismo excusare possunt: Imò totam Electionem Dei
euertunt, & ad homines transferunt: Electionem
que, & per consequens Dei decretum & cognitio-
nem, dubiam ac fortuitam faciunt, præsertim cum
certos Electos damnari posse contendant.

XI.

Ludunt autem fallacia à dicto secundum quid,
cum aiunt, Scripturam, aut Patres, præcognitionis
facere mentionem: omnino enim præscit Deus quos
prædestinat: Sed non sequitur, eos propter fidem
præuisam esse Electos.

XII.

Hunn. Thes.
27. disput.
ann. 94.

Nec eos iuuat, aut excusat, sed meras præstigias
verborum & contradictiones importat, quod aiunt,
*Nihil in nobis intueri Deum, cuius dignitate, vel merito
ad Electionem nostri moueatur: adeo ut ne Fides quidem in-
grediatur hoc Electionis decretum quatenus in nobis est: sed
quatenus extra nos quasi egrediens, Christum apprehendit.*
Nam & Pelagius in Synodo Palæstina factus est gra-
tiam non secundum merita dari: & siue per modum
meriti,

IV

meriti, siue per modum conditionis, aut non meriti id fiat, alienum est statuere in æterna illa, & ante secula facta Electione, aliam eius causam, quàm solam Dei gratuitam voluntatem: quæ non inuenit; sed fecit eligendos, (vt loqui solet Augustinus) & non minùs quàm à Iustificatione, excludi oportet à causa Electionis omnem aptitudinem & capacitatem, vel dispositionem nostram.

XIII.

Et perpetua hæc fuit superioribus annis Euangelicorum omnium doctrina, quam olim Hunnius ex præceptore suo D. Herbrando didicisse debuit: Sic enim in disputatione Tubingensi anno 69. thes. 29. scribit: *Nihil Deus in nobis inuenit, cuius respectu motus ad vitam æternam nos eligat. In omnibus enim peccatum inuenit. Quare si pro sua iustitia nobiscum agere vellet, omnes damnaret.*

XIV.

Et Lutherus ipse in præfatione epistolæ ad Romanos: *Ex illa, inquit, prædestinatione æterna fluit & prouenit quis crediturus, aut non crediturus sit:* Non autem vt Hunnius imaginatur, Ex fide nostra fluit Electio.

XV.

Neque certè fides præuisa Electionis causâ dici posset, quin etiam causâ diceretur vocationis, & aliorum mediorum subordinatorum Electioni: quibus ad vitam æternam perducimur, nostramque etiam iustificationem præcederet.

XVI.

Argumenta, quæ adferuntur, ad excusandam illam
lam.

Thef. 40. &
42.

lam præuisionem Fidei, sunt funiculi ex arena nexi: quale est illud: *Nemo potuit eligi sine interuentu meriti Christi: Meritum Christi nihil prodest sine fide*. Ergo Fides præuisa est causa Electionis.

XVII.

Non enim quæcunque sunt subordinata, vt media, vel instrumenta, vel effectus, causa sunt illius Electionis: Et diuersi sunt termini: quæstionesque diuersæ, quando quæritur de causa Electionis: & de iis, quibus prodest meritum Christi: Imò nec ipsius iustificationis causa dici potest Fides, quatenus est in nobis, siue qua habitus, sed correlatiuè, siue quatenus per eam Christus apprehenditur.

XVIII.

Thef. 44. &
45.

Æquè elumbe est, quod subiiciunt, Fidem ingredi definitionem Electionis: quod neminem seruire decreuerit Deus, nisi credat.

XIX.

Fidem ingredi definitionem Prædestinationis, si coniungantur media, quibus ad salutem perducimur, non prohibemus: Sed concurrere vt Causam, & facere vt Electio ab hominibus pendeat non à mera & certa Dei voluntate, id merè Pelagianum est, & totam certitudinem & consolationem, quam piæ mentēs ex illa Electione habent, tollit.

XX.

De qua consolatione Apostolus ad Rom. 8. **Quis intentabit crimina aduersus ELECTOS DEI?** Itē, **Quis nos separabit à charitate Christi?** Illi contrà, multos Electos damnari posse contendunt.

Vrgent

Vrgent & illud argumentum: *Impossibile est Deo placere sine Fide. Ergo eligi non potuimus sine Fide.*

Hunn. Theol.
52. ann. 94.

XXII.

Hic rursus confundunt Electionem eius qui vocat ea, quæ non sunt; vt sint, quæ est secundum propositum, vt cum D. Paulo loquitur Augustinus, cum mysterio reconciliationis: Sicut & gratiam cum præparatione gratiæ, quæ duò maximè distinguenda esse rectè monet Augustinus.

De Prædest.
Sanct. c. 10.

XXIII.

Alienum enim planè est Fidem aliquam & gratiam ante ipsam præparationem & electionem eorum, quibus Fidem donare voluerit Dominus, imaginari. Sic ergo colligimus: Concedit Hunnius, Fidem gratis hominibus certis à Deo donari. Ergo concedat oportet, nisi miram ἀταξίαν & incertitudinem in Dei cognitione & actionibus fingat, Deum ex toto genere humano certos elegisse, quibus illam Fidem donare vellet.

XXIV.

Cæterùm nemo placet Deo, id est reconciliatur ei, & iustificatur, nisi per Christum, siue per Fidem. Verùm quod illi datur Fides: aliis non, qui tamen omnes ex eadem massa sunt, in causa est libera Dei voluntas, & gratuita Electio eius qui non inuenit in nobis fidem, sed eam dat quibus lubet.

XXV.

Idcirco hæc loca Pelagianis opponere solebat Augustinus. Deut. 10: vbi gratis dilecti Patres: dicuntur cum si naturam eorum spectes, pleni fordibus essent.

B. Ezech.

Ezech. 16. Item illud Esaiaë 43. Non me inuocasti Iacob, nec laborasti pro me. Item Rom. 5. Cum adhuc essemus peccatores & inimici. Item, 1. Iohan. 4. Non quod nos dilexerimus Deum, sed ipse dilexit nos.

XXVI.

Iuxta porrò Hunnij hypothèsin, ita ratiocinari oporteret: Nullus eligitur, qui non placeat Deo: Nullus placet Deo, nec credit in eum naturâ. Ergo, Nulli sunt Electi.

XXVII.

Verùm enimverò euadere isti homines non possunt, quin suum Pelagianismum prodant, quando non solùm statuunt Electionem pendere ab hominibus: sed & in hominis potestate esse, si audiat Verbum, vt credat, & fiat Electus.

XXVIII.

Contrarium enim tota Scriptura docet: & docent omnium Euangelicarum Ecclesiarum confessiones: *Non esse volentis & currentis, sed miserentis Dei. Vobis datum est nosse mysteria regni cælorum: Illis non item. Gratias ago tibi Pater, quod ista absconderis à Sapientibus. Non poterant credere, quia obduratum erat cor eorum. Lydia verò credidit, cuius cor Deus aperuit. 2. Corinth. 3. Non sumus idonei ex nobis. Sana me Domine, & sanabor.*

Rom 9.

Matth. 13.

Matth. 11.

Iohan. 12. 30.

Act. 16.

Ierem. 17.

XXIX.

Etsi verò sua culpa pereunt impij: hoc sibi tamen Deus in sua libertate reseruat, vt trahat ad Filium, quos vult, & misereatur, cuius vult: nec ille cuiquam malitiam impertitur, nec quenquam peccare cogit: imò

imò peccata seriò prohibet: Sed rursus nemini te-
netur dare gratiam, nisi cui lubet: Quis enim prior
dedit ei, inquit Apostolus, & reddetur ei? Verùm Roman. II.
de his, & similibus quæstionibus in vberioribus
thesibus quas propediem (volente Deo)
de Pelagianismo in lucem dabi-
mus, differemus.

FINIS.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

1712

Umg. VI 45

ULB Halle 3
002 379 767

s. b.

WDA

THESES THEOLOGICAE
de hac quæstione :

VTRVM ORTHO-
DOXE DICI POSSIT,
FIDEM PRÆVISAM ESSE
causam nostræ ad salu-
tem Electionis:

Propositæ ad disputandum in audito-
rio Theologico ad diem xiv. Decembris.

PRÆSIDE

DANIELE TOSSANO S. THEOLO-
GIÆ D. ET PROFESSORE IN
Academia Heidelbergensi,

Respondente

IOHANNE GOEDDEO TRE-
MONIANO VESTPHALO.

HEIDELBERGÆ,
Apud Abrahamum Smeismannum
ANNO MDCCXCIV.

